

JAUME BARTUMEU CASSANY
President de Socialdemocràcia i Progrés d'Andorra

L'obsolescència programada

Convé definir la 'durada d'utilització raonable' dels productes

A principis d'estiu, el 27 de juny, Greenpeace va publicar una primera classificació dels aparells electrònics de gran consum (telèfons, tauletes i ordinadors portàtils) en funció de la possibilitat de ser reparats, o de la seva caducitat prematura.

Aquest estudi situa al final de la llista, és a dir, al lloc dels pitjors, Samsung, Microsoft i Apple.

L'organització no governamental ha analitzat quaranta-quatre productes dels més venuts entre el 2015 i el 2017 i els ha atorgat una nota de l'1 al 10 basant-se en diversos criteris.

Són criteris amb els quals tots els que som usuaris d'aquests aparells hem ensopogat alguna vegada: la facilitat o dificultat de canviar la bateria o la pantalla, la disponibilitat de peces de recanvi o de manuals de reparació o la necessitat –o no– d'eines especials per a reparar-los.

Gary Cook, especialista de *high-tech* a Greenpeace, afirma que "Apple, Samsung i Microsoft conceben productes amb la voluntat que siguin cada cop més difícils de reparar pels usuaris."

Quan vaig llegir això em va semblar que Greenpeace entrava en l'àmbit d'actuació de les associacions en defensa dels consumidors sortint del seu marc habitual de defensora del medi ambient. Però l'informe de Greenpeace assenyala el problema que representa pel medi ambient aquesta ràpida caducitat dels aparells electrònics: escurçar la durada dels aparells contribueix automàticament a augmentar l'estoc de les deixalles

electròniques.

Segons *Le Monde*, un informe publicat el 2015 per la Universitat de les Nacions Unides situava en 41,8 milions de tones les deixalles electròniques i s'estima que l'any 2017 es podrien situar en 47,8 milions de tones.

El coordinador de l'estudi de Greenpeace, Robin Perkins, denuncia així aquesta obsolescència programada: "La tendència és concebre productes cada cop menys susceptibles de ser repa-

Els dispositius de Samsung, Microsoft i Apple, a la cua en caducitat prematura

Estrasburg vol que el caràcter reparable del producte figuri als embalatges

rats, cada cop més d'usar i llençar, per augmentar les vendes actualitzant constantment els models. Comprar un nou telèfon és sovint menys car que no pas fer-lo reparar."

A França, ara fa dos anys, es va aprovar una llei sobre la transició energètica que va establir el delictes d'obsolescència programada, és a dir, la deliberada reducció del temps de vida d'un producte per accelerar-ne la substitució.

També a França s'ha creat una associació –Halte à l'obso-

lescence programée– que tenia el suport del govern socialista i ha rebut ara el suport del nou ministre Nicolas Hulot.

A Estrasburg el Parlament Europeu ha encarat la qüestió. El 9 de juny la comissió del mercat interior i de la protecció dels consumidors va adoptar un informe de Pascal Durand, eurodiputat francès del grup dels Verds/ALE, sobre els avantatges que comporta per als consumidors i també per a les empreses una durada més raonable dels productes.

El 4 de juliol el Parlament Europeu, en base a l'informe Durand, va adoptar una resolució perquè s'aprovin criteris de resistència mínima i de reparabilitat i evolutivitat dels productes des del mateix moment de concepció.

Els diputats europeus volen que en els embalatges hi figuri el caràcter reparable del producte. També proposen demanar als fabricants que desenvolupin la tecnologia de les bateries perquè la seva durada vagi en paral·lel a la que s'estima raonable pel producte adquirit.

Es tracta de definir la "durada d'utilització raonable".

De ben segur, els productes que cal llençar ràpidament continuen sent majoria entre els que es distribueixen en el comerç.

Tanmateix sembla que una petita revolució, econòmica i ciutadana, comença a moure's per a reconciliar la durabilitat amb l'economia. I ho hem d'aplaudir.

Cada dia és més evident que els països prosperen si les institucions treballen per a tothom.